

[Sigsgaard.]

priserne, man så på, mens man i dag måske mere interesserer sig for kvalitet og forurening og den slags. Men til trods for vores på enkelte punkter udmærkede lovgivning på dette område, så kan man i dag komme ud for, at der sælges en salamipølse, der ved kritiske målinger viser sig at indeholde 53 pct. fedt og så nogle farvestoffer. Der kan med god grund sættes spørgsmålstegn ved, om nitrit, som man i øvrigt griser vores kødvarer til med, overhovedet vil have virkning på den spegepølse, for nitrit farver nemlig kun rødt, hvis en vare indeholder kød.

Sådan er virkeligheden. Der er altså en grel modsætning, en afstand fra virkeligheden og over til de pæne lovbestemmelser.

Egentlig er der ingen, der rigtig aner officielt, hvad den dér Tulip salamipølse faktisk indeholder. Derfor bliver spørgsmålet også: hvilke midler har man egentlig til rådighed for at gennemtvinge en bedre forbrugerbeskyttelse, for at gennemtvinge bedre bestemmelser, også i stil med dem, der står i forslaget her? Hvor får man magten fra? Hvor får man viljen fra?

For at konkretisere det, jeg her er inde på, vil jeg sige, at jeg synes, der mangler en enkelt bestemmelse i dette lovforslag, eller måske i en anden lov, og den skulle lyde sådan: en fabrikant skal kunne føre bevis for, at det produkt, han fremstiller — her taler jeg igen om levnedsmidler — er sund kost, specielt for børn, men da også for voksne, ellers må det ikke sælges. Ja, det lyder som et vældig radikalt krav, og jeg ved da godt, at fra højre side af salen er der ingen støtte at hente til det. Men ville det ikke være meget rimeligt?

I dag ved vi ikke, hvad vi fylder i os selv; vi har ingen mulighed for at få det at vide. Vi ved kun, eller aner kun, at madens kvalitet bliver stadig dårligere. Derfor vil jeg sige, at det er da meget godt med gode love, men hvad med lidt kontrol med dem?

Vi havde en aromasag for nogen tid siden, hvor vi fandt ud af, at der laves utrolig mange tusinde, ti tusinder forskellige aromastoffer, der tilsættes vore fødemidler, og at de igen består af tusinder af komponenter, og at det offentlige, staterne, ikke råder over eksperter, der er i stand til at hitte ud af, hvad det egentlig er, der er puttet i de

dér aromastoffer. Og staten måtte i den sag, i første omgang i hvert fald, melde pas; man måtte lade fabrikanterne køre videre, som de hidtil har kørt.

Lovforslaget her går på kontrol med det færdige produkt, og det gør alle de love, vi har. Jeg tror, vi skal kræve kontrol med produktionen, med recepterne, og det vil være en billigere måde at få kontrollen igennem på. Vores love går fortrinsvis ud på at rydde op efter en anarkistisk produktion, der sker ud fra mål, der er skadelige for menneskers sundhed. Det er en dyr måde at bruge offentlige penge på. De var bedre anvendt til f. eks. grundlæggende ernæringsforskning. De offentlige midler skulle altså sættes ind i selve produktionsfasen.

Med disse bemærkninger om, at der nok tiltrænges nogle andre bestemmelser også i dette lovforslag — hvad jeg heller ikke tror forslagsstillerne er uenige i — og om de begrænsninger, der ligger, når det gælder om at føre lovene ud i praksis, kan jeg anbefale lovforslaget.

Kurt Hansen (VS):

Jeg vil godt være den første til at indrømme, at det ikke er altid, at VS når så langt ud med sin politik, ud på arbejdspladserne og ud til befolkningen i det hele taget, hvor vi gerne vil have den diskuteret, som det efter min mening godt kunne være ønskeligt. Men én ting er i hvert fald sikker, nemlig at VS' konsekvente kamp imod monopolerne, og ikke mindst den kampagne, som VS kørte imod olieselskaberne, hvor vi afslørede og påviste, hvordan og hvorledes de fungerede, nok har haft en vis gennemslagskraft i forhold til store dele af befolkningen.

Vi er positive over for de intentioner, der ligger i lovforslaget, men konkret vil jeg nok sige, at vi opfatter det som ret illusionsbefængt. Det hænger jo nok sammen med, at vi har en lidt anden statsopfattelse end den, der er fremherskende i DKP, samt at vi ikke har opfattelsen af, at det program, DKP nu har lanceret omkring det antimonopolistiske demokrati, er den vej, vi skal gå. Den statsopfattelse, der kommer til udtryk i dette lovforslag, i DKPs nye program om det antimonopolistiske demokrati, er vi ikke enige i; den deler vi ikke på nogen måde.

Efter hvad jeg kan se, er dette også et led